

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ว่าด้วย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้มีประสิทธิภาพและความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นและเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ และการร้องทุกข์ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไว้ในข้อบังคับฉบับเดียวกัน ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ที่ใช้บังคับกับข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่จันทร์ ที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์และ ร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ บรรดา ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานชั่วคราว ที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย” มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน และการร้องทุกข์ของข้าราชการ และพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ และการร้องทุกข์ของพนักงาน รวมทั้งมีหน้าที่ช่วยพิจารณาและให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัยในเรื่องที่เกี่ยวกับวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบันหรือหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนไม่เกินสองคน

(๓) กรรมการซึ่งเลือกจากข้าราชการหรือพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวนหนึ่งคน และจากข้าราชการหรือพนักงานตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ จำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมาจากกรรมการตาม (๒) และ (๓) เลือกจากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและด้านบริหารราชการ ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน

ให้ผู้ช่วยอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็นเลขานุการและให้หัวหน้างานนิติการทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามประกาศของสภามหาวิทยาลัย

ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง เว้นแต่วาระของประธานกรรมการหรือกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และกรรมการที่เหลืออยู่มีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนก็ได้

กรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการและเลือกกรรมการใหม่แทน ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการและเลือกกรรมการใหม่แล้ว

กรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการตาม (๒) พ้นจากตำแหน่งผู้บริหารที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือกรรมการตาม (๓) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้กรรมการดังกล่าว พ้นจากตำแหน่งกรรมการ

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกลงโทษทางวินัย
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่อยู่ใน ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมเพื่อทำหน้าที่แทน

ข้อ ๙ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานสอบถามที่ประชุมว่ามีกรรมการผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น หรือไม่ เมื่อไม่มีกรรมการผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ในการประชุมคณะกรรมการถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาไม่ได้และต้องออกจากห้องประชุมในระหว่างการพิจารณาเรื่องนั้น

เรื่องที่กรรมการผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น จะทำการร่วมพิจารณาไม่ได้ ได้แก่

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง ได้แก่ ผู้ถือหุ้น ผู้ร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชา ผู้สั่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหนี้ หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดในข้อบังคับนี้

ในกรณีข้าราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

พนักงานผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษ ตามข้อ ๑๐ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

(๒) ที่อยู่ปัจจุบันที่ติดต่อได้ของผู้อุทธรณ์ ชื่อ ชื่อสกุล และตำแหน่ง พร้อมทั้งลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

(๓) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานกรรมการ โดยยื่นที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษ ตามข้อ ๑๐ ผู้ที่จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการและพนักงาน ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

สำหรับการขอคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคหนึ่ง หากผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำบุคคลโดยจะระบุชื่อหรือไม่ระบุชื่อบุคคลก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการจะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์สามารถชี้แจงโดยแสดงพยานหลักฐานพิสูจน์ได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้านนั้นก่อนที่คณะกรรมการจะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมกรรมการเพื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุคัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ถึงแม้กรรมการผู้นั้นรู้เห็นเหตุการณ์ แต่การได้ข้อมูลจากกรรมการผู้นั้นจะเป็นประโยชน์ ทำให้ได้ความจริงและความเป็นธรรมมากกว่า ก็สามารถเชิญให้เข้ามาชี้แจงและให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการในฐานะพยานได้ และต้องออกจากห้องประชุมในระหว่างการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ โดยไม่มีสิทธิร่วมพิจารณาและออกเสียงลงมติ แต่ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการที่ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ถูกคัดค้าน ให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อมีการคัดค้านกรรมการหลังจากที่คณะกรรมการได้เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่มีการวินิจฉัยตัดสิน และกรรมการที่ถูกคัดค้านต้องพ้นจากการเป็นกรรมการ การประชุมพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนที่จะมีการคัดค้านกรรมการไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่าอาจมีผลกระทบต่อการศึกษาวินิจฉัยคดีและความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ ก็ให้คณะกรรมการดำเนินการเริ่มการพิจารณาอุทธรณ์ใหม่

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษ เป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง แต่ได้มีการแจ้งคำสั่งพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่แจ้งคำสั่งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งคำสั่งนั้น เป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง แต่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือและส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ ทราบ ณ ที่อยู่ของผู้นั้น ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ รวมทั้งที่อยู่ผู้นั้นได้เคยแจ้งไว้กับมหาวิทยาลัย โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้จำนวนสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่ง และส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการพร้อมกับสำเนาที่มีการรับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยยื่นหนังสืออุทธรณ์ที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๘

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี โดยตรง ให้ผู้รับหนังสือประทับตราลงรับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือ ตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทาง ออกใบรับฝากเป็นหลักฐานการฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่ง หนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสาร หลักฐานเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการก่อนที่คณะกรรมการจะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งที่ งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

ข้อ ๑๖ หนังสืออุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นหนังสืออุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๕ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๐ โดยให้คณะกรรมการดำเนินการวินิจฉัย อุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสืออุทธรณ์ เว้นแต่ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลา ดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

กรณีที่มีปัญหาว่าหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์รายใดเป็นหนังสืออุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณา ได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

กรณีที่คณะกรรมการมีมติไม่รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์รายใดไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

กรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคสาม ผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์มตินั้นต่อสภามหาวิทยาลัยได้ อีกชั้นหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบมติคณะกรรมการดังกล่าว และให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดย อนุโลม

การอุทธรณ์มติของคณะกรรมการต่อสภามหาวิทยาลัยตามวรรคสี่ ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัย โดยยื่นผ่านอธิการบดีที่งานบริหารงานทั่วไป สำนักงานอธิการบดีและให้อธิการบดี ดำเนินการเพื่อให้มีการนำหนังสืออุทธรณ์มติของคณะกรรมการ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเห็นและมติตลอดจนสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ หลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษ ของผู้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้งมติคณะกรรมการของผู้อุทธรณ์เสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาโดยเร็วต่อไป

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติยืนตามมติของคณะกรรมการที่ไม่รับหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง ไว้พิจารณา หรือกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้รับหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไว้พิจารณา ให้อธิการบดีแจ้งให้ ผู้อุทธรณ์และประธานกรรมการทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้รับหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการ ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อมีมติตามข้อ ๒๐ ต่อไป

ข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนหนังสืออุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการ และผู้บังคับบัญชาผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษมีสิทธิคัดค้านคำถอนอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ได้ หากไม่คัดค้านให้ถือว่ากรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นอันยุติ

กรณีผู้บังคับบัญชาผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษใช้สิทธิคัดค้านคำถอนอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้อุทธรณ์สำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นและสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๙ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นและสำนวนการสอบสวน และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนจากหน่วยงานดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ออกจากราชการ หรือสั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือทำเป็นหนังสือมอบหมายให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ออกจากราชการ หรือสั่งลงโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะทำการสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้มีมติดังนี้

๑. กรณีพนักงานถูกสั่งให้ออกจากราชการ

๑.๑ ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ให้มีมติว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้สั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการ และสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมโดยเร็ว แต่ถ้าตามพฤติการณ์ที่เป็นเหตุถูกสั่งให้ออกจากราชการมีมูลเป็นความผิดทางวินัย ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๑.๒ ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องเหมาะสมแล้ว ให้มีมติว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้นให้ยกอุทธรณ์

๒. กรณีข้าราชการหรือพนักงานถูกลงโทษทางวินัย

๒.๑ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้นให้ยกอุทธรณ์

๒.๒ ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดทางวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย การสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง ให้มีมติว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษ และกรณีที่ เป็นพนักงานถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้มีคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม และได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมระหว่างการออกจากราชการ เสมือนว่าไม่เคยถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

๒.๓ ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด ผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

๒.๔ ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด ผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

๒.๕ ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

๒.๖ ถ้าเห็นว่าการขอความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

๒.๗ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติดยกอุทธรณ์และให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

๒.๘ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ต่อผู้อุทธรณ์ที่เป็นพนักงานไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษที่หนักขึ้นหรือเบาลง เป็นโทษไล่ออกหรือปลดออก ให้มีมติให้เพิ่มโทษหนักขึ้นหรือเบาลง แล้วแต่กรณี

๒.๙ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ต่อผู้อุทธรณ์ที่เป็นพนักงานไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษที่เบาลง เป็นโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้มีมติให้ลดโทษลงเป็นสถานโทษและอัตราโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒.๑๐ ถ้าเห็นว่ามีเหตุที่สมควรดำเนินการโดยประการอื่น ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

การออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติให้เพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ให้สูงขึ้นในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๒.๓ มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการ เพราะตายจะมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒.๗ มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการ ได้มีมติตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำให้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่อธิการบดีสั่งตามข้อ ๒๑ และผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๖ วรรคแรก ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ ข้าราชการและพนักงานผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งให้ออกจากราชการ หรือการถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือการถูกสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๔ ข้าราชการและพนักงานอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคล โดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๕ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาไม่ได้รับความเป็นธรรม อันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ

กับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๖

ข้อ ๒๖ การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมาย ให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องประกอบด้วย สารสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม อันเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติ ต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร หรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการ จะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานกรรมการ ที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

ข้อ ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ และทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือ ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งปรากฏตามหลักฐาน ของราชการ รวมทั้งที่อยู่ซึ่งผู้ร้องทุกข์ได้เคยแจ้งไว้กับมหาวิทยาลัย โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่ง ส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังมิได้รับสำเนาคำสั่ง ฉบับที่ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐาน ยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติ หรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการพร้อมกับสำเนารับรอง ถูกต้องจำนวนสองหนึ่งชุด โดยยื่นที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องจำนวนหนึ่งชุดผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้เป็นเหตุแห่งความคับข้องใจก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๓๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มิให้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือประทับตราลงรับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราลงรับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการที่งานบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

ข้อ ๓๐ ผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการ และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เหตุแห่งความคับข้องใจมีสิทธิคัดค้านการถอนเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ได้ หากไม่คัดค้านให้ถือว่าการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เป็นอันยุติ

กรณีผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เหตุแห่งความคับข้องใจใช้สิทธิคัดค้านการถอนเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๙ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามวรรคสอง หรือข้อ ๒๙ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๒ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (๒) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์
- (๓) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมกรรมการเพื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ถึงแม้กรรมการผู้นั้นรู้เห็นเหตุการณ์ แต่การได้ข้อมูลจากกรรมการผู้นั้นจะเป็นประโยชน์ ทำให้ได้ความจริงและความเป็นธรรมมากกว่า ก็สามารถเชิญให้เข้ามาชี้แจงและให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการในฐานะพยานได้ แลต้องออกจากห้องประชุมในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการโดยไม่มีสิทธิร่วมพิจารณาและออกเสียงลงมติ แต่ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการที่ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๓๓ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์แถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้แถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจหรือผู้แทนเข้าฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๓๓ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัยทราบด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ (๑) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ (๒) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๔ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดให้ข้อ ๒๔ (๒) ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการ

ข้อ ๓๗ การพิจารณามีมติตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๖ ให้บันทึกเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนแจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการได้แจ้งมติตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๖ ให้อธิการบดีทราบแล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๖ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมิได้วินิจฉัยคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อ ๓๔ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๔๐ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลอากาศเอก

(ชลิต พุกผาสุข)

ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี